

DVADSIATA OSMA NEDEĽA CEZ ROK B

Často sa mi stalo, keď som s pútnikmi prechádzal v Jeruzaleme popri hradbách mesta, že mi dali otázku, ako je to s uchom ihly, ktorú Pán Ježiš spomína v dnešnom evanjeliu. Aby sme správne pochopili výraz „ucho ihly,“ tak v Ježišových časoch to bola jedna brána na hradbách, ktorá bola nízka a zároveň aj úzka. Pravdaže ťava sama o sebe cez ňu prejsť nemohla, ale skúsený majiteľ ju cez ňu previedol tak, že ona sa zvláštnym spôsobom akoby poskladala na kolená nôh a tak, aj keď s problémom, ale bolo to možné. Preto Pán Ježiš povedal, že aj boháč môže prísť do neba, ale len s pomocou Božou, keď to správne pochopí.

Za Ježišom prišiel istý muž s otázkou, že čo má urobiť, aby dosiahol večný život. Ježiš mu odpovedal, aby zachovával Božie prikázania, ako nezabiješ, nepokradneš a iné. Na to mu on odpovedal, že to robí od mladosti a že mu Ježiš nezatlieskal a nepovedal: „*Výborne!*“ Ani nepovedal: „*To ti stačí!*“ Ale naopak, povedal mu: „*Jedno ti ešte chýba. Predaj, čo máš, potom príď a nasleduj ma!*“ Tým mu dal jasne najavo, že Ježiša nasledovať znamená dať všetko na druhé miesto. Napríklad dom, bratov, sestry, rodičov, polia, aby sa Ježiš mohol stať centrom jeho života, jediným pokladom jeho života. Pretože, kde má človek svoj poklad, tam je aj jeho srdce. Tento bohatý muž z evanjelia odišiel od Ježiša smutný, lebo mal veľa majetku. V tej dobe pre Izraelitu bolo bohatstvo prejavom Božej dobroty a požehnanja. Lenže on nepochopil, že problémom nie je majetok, ale výnimočnosť daru, o ktorom hovorí Ježiš a ktorý dokážeme prijať, len ak sa oslobodíme od ostatných neviazaností. Vtedy sa Ježiš pozrel na svojich apoštolov, ktorí pre neho a Božie kráľovstvo opustili všetko, pripomína aj im akým nebezpečenstvom sa môže stať svetské bohatstvo. Aj tí, ktorí opustili domy, rodiny a ďalšie majetky, môžu ľahko prepadnúť lákavej moci mamony. Spomeniem tu apoštola Judáša. Ako skončil? Ochrániť môže človeka len sám Boh, ako to naznačil Ježiš s ťavou a uchom ihly.

Neznalý človek, ktorý si vypočul alebo prečítal dnešnú stať evanjelia, by si pomyslel, že Ježišova náuka je neprajná ľudskému štastiu, že Ježiš chce urobiť z človeka žobráka. Pravda je však iná. On sám, keď žil v Nazarete, pracoval ako stolár – kamenár. Určite zarábal, aj keď málo, len aby uživil seba aj svoju matku. Nechcel byť žobrákom a nežiadal to ani od Nikodéma, ani od bohatého Lazara a jeho sestier. Od nikoho to nežiadal ani nehlásal, že len ten pôjde do neba, kto bude hladovať. On to bol, kto premenil vodu na víno v Káne, on to bol, kto rozmnožil chleby a ryby a on to bol, kto nás naučil modlitbu Otče náš a v nej prosbu: „Chlieb náš každodenný daj nám dnes.“ Poznáme zo Svätého písma vetu: „*Hoden je robotník svojej mzdy*“ (porov. Lk. 10, 7). Vieme, že peniaze sú k nášmu životu potrebné, lebo za ne si kupujeme jedlo, oblečenie a všetko ostatné, čo k živobytiu potrebujeme, aby sme mohli žiť dôstojne. Všimnime si bezdomovcov. Sú chudobní, ale aký je ich život? Poslúži im takýto život na to, aby sa dostali do neba? Keď porovnáme chudobu u svätcov ako napr. u svätého Františka z Assisi, svätého Dominika, svätej Kláry a ďalších, tak vidíme, aký zmysel mala ich chudoba. Radikálne sa zriekli bohatstva, aby sa celí odovzdali pre Božie kráľovstvo a pre dobro blízkych. Pochopili Pána Ježiša z dnešného evanjelia, že bohatstvo má zvodnú a zotročujúcu moc. Vedeli, že keď sa človek upne na bohatstvo, tak ho to natolko zaujme, že stratí záujem o človeka a tiež aj o Pána Boha. Dobré poznáme podobenstvo o boháčovi a Lazarovi, tam to Pán Ježiš najlepšie vysvetlil. Tiež poznáme aj vetu: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ **Srdce by malo byť u Boha a nie pri poklade.**

V čom je teda problém? Bohatí ľudia nemajú šance prísť do neba? Keď sa učenici pýtali Ježiša na tento problém, tak im jasne odpovedal, že síce ľudom je to nemožné, ale Bohu áno. Čiže s Božou pomocou je možné premôcť zvodnú a zotročujúcu silu

bohatstva a pôžitkov. Nie každý z nás má také poslanie ako hore uvedení svätci, lebo musíme žiť tam, kde sme. Zo Svätého písma jasne vidíme, že Pán Ježiš sa priatelil aj s bohatými ľuďmi ako napr. Nikodémom, Jozefom Arimatejským, Lazarom a jeho sestrami a bolo by nezmyslom myslieť si, že by títo ľudia boli pre bohatstvo zatratení. Práve naopak, pretože dokázali správne chápať vzťah k bohatstvu, a tak počítame ich medzi svätých.

Je to poučenie aj pre nás, aby sme dokázali položiť pod nohy bohatstvo, a tak byť voľní pre Ježiša. Taký človek, ktorý to pochopil, vie sa podeliť, pomôcť, rozdávať, prispievať na dobré ciele, napríklad na charitu, pomôcť tým, ktorí sú odkázaní na pomoc, a tak robí skutky kresťanskej lásky.

Modlime sa za to, aby sme s Božou pomocou neprepadli vo svojom živote konzumu a s tým spojeným sebeckom, ale aby sme boli voľní pre Božie prebývanie v nás teraz a súci na Božie prebývanie vo večnosti.

Pripravil vdp. Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.